

ဖွားဖွားရဲ့ ငှက်ပျံဆီးများ

- Ursula Nafula
- Catherine Groenewald
- Naw Thazin Hpway
- 4
- မြန်မာဘာသာ my

ဖွားဖွားရဲ့ ဥယျာဉ်ဟာ ငရုတ်သီးစိမ်း၊ နံစားပဲခြောင်း၊ ပီလောပီနံ
တို့နဲ့ပညွှန်နေပြီအရမ်းကို အံ့ဩဖို့ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမ
ယ့် အဲဒီထဲမှာတော့ ငှက်ပျောသီးတဲ့က အကောင်းဆုံးပါဘဲ။
ဖွားဖွားမှာ မဖြေးတို့မျှော့ကရီးရိုပေမယ့် ကျွန်မကိုအချစ်ဆုံးဘဲ
ဆိုတာ တိတ်တိတ်ကလေးသိပါတယ်။ သူ့အိမ်ကိုလာလည်ဖို့
အတွက် မကပြမကပြခေါ်ပါတယ်။ သူ့ဟာကျွန်မကိုလည်း လုံ
ငှက်ချက် အငယ်လေးတွေကိုလည်း ပြောပြတ်ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် သူမပြောပြတာတစ်ခုရှိပါတယ် သူ့ရဲ့ငှက်ပျောသီး
တွေကိုမှည့်အောင် ဘယ်မှာထားထားသလဲဆိုတာကိုပါဘဲ။

တစ်နေ့မှာတော့ ကျွန်မဟာ အဖွားရဲ့အိမ်ထဲကို မကြိုခင်းကပြီး တစ်ခင်း ထားထားတာကို တွေ့လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မက ဒီ ခင်းက ဘာအတွက်လဲလို့ မေးတိုင်း “ဒါဟာ မှော်ခင်း” ဆိုတဲ့ အဖေ့ဘာသာရဲ့ ခင်းပါ။ ခင်းနားမှာတော့ ငှက်ပျော့ရွက်တွေကို တွေ့ပြီး အဖွားက တစ်ခါပြီးတစ်ခါ လှည့်နေတတ်ပါတယ်။ ကျွန်မအရမ်းကို စပ်စုချင်သွားပါတယ်။ ကျွန်မက “ငှက်ပျော့ ရွက်တွေက ဘာအတွက်လဲ” လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်မရတဲ့ တစ်ခုတည်းသော အဖေ့ဘာသာ “ဒါတွေဟာ မှော်ရွက်တွေဘဲ ဖြစ်တယ်” ဆိုတာပါ။

ဖွားဖွားရယ်၊ ငှက်ပျောသီးရယ်၊ ငှက်ပျောရွက်ရယ်နဲ့
မကြံခငြီးရယ်ဟာ အရမ်းကိုစိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပါတယ်။
ဒါပေမယ့်အဖွားက အမေ့ကိုဘဲ ကူခိုင်းဖို့ လွတ်လိုက်ပါတ
ယ်။ “ဖွားဖွား၊ ဖွားဖွားပင်ြဆင်တာ ကညှိပါရစေ...”ဖွားဖွားက
“ခေါင်းမမာနဲ့ကလေး ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်ပါ” လို့ဘဲ ပြောနေ
ပါတယ်။ ကျွန်မ အပြေးလေးထွက်သွားပါတယ်။

ကျွန်မပုဂ္ဂိုလ်တို့အခါ အဖွားဟာ အိမ်အပြင်ဘက်မှာ ခင်း
ကော ငှက်ပျံသီးပါ မရှိတော့ဘဲ ထိုင်နေပါတယ်။ “ဖွားဖွား
ခင်းဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ၊ ငှက်ပျံသီးတွေ ဘယ်ရောက်
သွားပြီလဲ ဘယ်မှာ...” ‘ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့တံစုတံစု အ
ဖြေက “မှတော့ရောက်ရောက်ရုံသွားတာပါ” လို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့
ယ်။ အရမ်းစိတ်ပျက်ဖို့ကောင်းပါတယ်။

၂ရက်ကပြတဲ့အခါ ဖွားဖွားက သူ့ရဲ့အခန်းထဲမှာရှိတဲ့ တုတ်ကောက်ကို ကျွန်မအားသွားယူခိုင်းပါတယ်။ ကျွန်မတံခါးဖွင့်လိုက်တဲ့အခါ ငှက်ပျံဒေသီးမှည့်အနံ့ကို ခပ်ပငြိုးပငြိုးက ကျွန်မကို ကျီခြုံလိုက်ပါတယ်။ အခန်းအထဲမှာ အဖွားရဲ့ မှုတ်ခငြိုးကို တွေ့လိုက်ပါတယ်။ အဲဒါကို စောင့်အဟောင်းတစထည့်နဲ့အုပ်ထားပါတယ်။ ကျွန်မဟာ မ,လိုက်ပြီးအရမ်းကောင်းတဲ့ အနံ့ခံကမြွေလိုက်ပါတယ်။

“သမီးဘာတွလေ့ပ်နေတာလဲ၊ တုတ်ကောက်မကြံမကြံယူလာပေး” ဆိုတဲ့ခေါ်သံနဲ့ အဖွားရဲ့အသံက ကျွန်မကိုလန့်သွားစေပါတယ်။ ကျွန်မ တုတ်ကောက်ကိုမကြံမကြံယူပြီးထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ “ဘာတွပျော်နေတာတုန်း” လို့အဖွားကမေးတယ်။ သူ့ရဲ့မေးခွန်းက ကျွန်မဟာသူ့ရဲ့ မှတ်နေရာလေးကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားလို့ ပျော်နေမိက ခြင်းသတိထားမိသွားစေပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာ အဖွားဟာ အမေ့အိမ်ကိုလာလည်တဲ့အခါမှာ ကျွန်မဟာ သူ့အိမ်ကို ပြေးသွားပြီးတော့ ငှက်ပျံအသီးတို့ကို နောက်တစ်ကံမြဲ သွားကညွှံ့ပါတယ်။ မှည့်ပြီးဖွဲ့တဲ့ ငှက်ပျံအသီးတို့အများက ပြောပေးတယ်။ ကျွန်မတစ်လုံးယူပြီး ဂြိုဟ်အောက်ဖွဲ့ထားပါတယ်။ ခြင်းကို ပြန်ဖုံးပြီးတဲ့အချိန်မှာ အိမ်နောက်ဖေးကို သွားပြီး ခပ်မကြံမကြံစားလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မ စားဖူးသမျှ ငှက်ပျံအသီးတို့ထဲမှာ အရသာအရှိဆုံးပါဘဲ။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ဖွားဖွားဟာ ဥယျာဉ်ခံပြဲမှာ ဟင်းသီး
ဟင်းရွက်ခူးနေတဲ့အခါမှာ ကျွန်မဟာ ငှက်ပျံသီးတွေကိုဘဲ
စိတ်ဝင်စားပြီးချောင်းကညှို့ပါတယ်။ အားလုံးနီးပါးမည့်ခါနီး
ပါဘဲ။ ကျွန်မဟာ ငှက်ပျံသီးလေးဖီးကို မနေနိုင်ဘဲယူလို
က်မိပါတယ်။ ကျွန်မဟာ တံခါးနားကနေပြီးတော့ ခပြေဖျား
ထောက်ပြီးထွက်သွားတဲ့အချိန်မှာ အဖွားရဲ့ချောင်းဟန်သံကို
အပြင်ကနေကပြဲလို့က်ပါတယ်။ ကျွန်မဟာ ငှက်ပျံသီး
တွေကို ဂါဝန်ထဲထည့်ပြီးအဖွားနောက်ကနေ ဖြတ်သွားပါတ
ယ်။

နောက်တစ်နေ့ကတော့ ဈေးနေ့ဖွဲ့ပြီပါတယ်။ ဖွားဖွားဟာ အ
စောကပြီထပါတယ်။ အဖွားဟာ သူ့ရဲ့ငှက်ပျံသီးနဲ့ ပီလောပီ
နံတို့ကိုဈေးမှာသွားရောင်းပါတယ်။ အဲ့ဒီနေ့အဖွားဆီကျန်မ
သွားမလည်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်သူ့ကို အကပြကပြလည်းရဲ့ခ
င်မနေနိုင်ပါဘူး။

အဲဒီနေ့ညနေမှာ အဖွားဟာ အမေနဲ့အဖေကိုခေါ်ပြီးဘာ
ကပြောခေါ်သလဲဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်။ အဲဒီညမှာ ကျွန်မ
ဟာ အိပ်ဖို့လဲလျောင်းတဲ့အခါ ကျွန်မဟာ အဖွားဆီကကော၊
မိဘတို့ဆီကကော၊ တစ်စုံတစ်ဦးဆီကကော ဘယ်တော့မှ ခိ
းယူလို့မရဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရပါတယ်။

Global Storybooks

globalstorybooks.net

ဖွားဖွားရဲ့ ငှက်ပျံအသီးများ

 Ursula Nafula

 Catherine Groenewald

 Naw Thazin Hpway

